

18 Αυγούστου 2015

«Τα φορτηγά καράβια συλλογίζομαι»

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Τα φορτηγά καράβια συλλογίζομαι

Που γέρασαν και τώρα λαβωμένα,

Χωρίς ούτε μια βάρδια στο κατάστρωμα

Σαπίζουν στ' ακρολίμανα δεμένα.

Τα φορτηγά καράβια που ταξίδεψαν

Στων πέντε των ηπείρων τα πελάγη...

Κ. Ουράνης

Πλοία αραγμένα στο λιμάνι παρουσιάζει ο εικαστικός καλλιτέχνης Χριστόφορος Μπαλαμπανίδης, στην ατομική του έκθεση που εγκαινιάστηκε πριν από λίγες ημέρες, στη νέα αίθουσα Karopoulos Fine Arts - Patmos Gallery, η οποία στεγάζεται σε έναν ιδιαίτερο χώρο του 20ου αιώνα, στην Χώρα της Πάτμου. Η έκθεση θα διαρκέσει μέχρι τις 23 Αυγούστου.

Ο ζωγράφος παρουσιάζει επιβλητικά τάνκερ, που χαρακτηρίζονται από τις λιτές, αδρές γραμμές τους και τους έντονους χρωματισμούς τους. Πλοία που αναμένουν να σηκώσουν τις άγκυρες τους και να αρχίσουν και πάλι τα ταξίδια τους, στις ανοιχτές θάλασσες. Στα έργα του Μπαλαμπανίδη, οι μεγάλοι όγκοι των πλοίων μοιάζουν να συνομιλούν μεταξύ τους, αραγμένοι ο ένας δίπλα στον άλλον. Ο χρόνος έχει περάσει από πάνω τους και έχει αφήσει τα σημάδια του. Τα σχοινιά που τα κρατούν δεμένα στο λιμάνι, είναι οι δεσμοφύλακες τους.

«Ειδικότερα, τα έργα του Χριστόφορου Μπαλαμπανίδη πραγματεύονται ελλιμενισμένα καράβια», γράφει η ιστορικός τέχνης Αθηνά Σχινά. «Κοινότυπο όσο και «εμπορικό» θέμα, θα μπορούσε να μετατρέψει σε ναυάγιο, ένα έργο που θα περιορίζονταν στην εκπλήρωση των προκαθορισμένων του προϋποθέσεων, αν ήταν απύσα ή αβέβαιη μια βαθύτερη καλλιτεχνική πρόθεση. Το επίτευγμα του Μπαλαμπανίδη είναι ακριβώς, ότι υπερβαίνει το συνταγολογικό πλέγμα που θα απειλούσε με πλαστική καταβύθιση, τα πλοία του. Επαναπροσδιορίζει με επίγνωση τις υποτιθέμενες σταθερές του θαλασογραφικού εγχειρήματος, ανακατασκευάζει την «πραγματικότητα» και μας δίνει στη θέση των καραβιών, τη γεωμετρική σύλληψη και διάρθρωση, ενός κόσμου όχι και τόσο προσιτού για τους ανυποψίαστους. Ενός κόσμου που ανασυντίθεται εκλεκτικά και τον ορίζουν γεωμετρικά οριοθετημένες ανοιχτές και σκούρες ζώνες, αφαιρετικές γενικεύσεις παραλληλογράμμων και θραυσμάτων τους, που απλώνουν το χώρο ιδεατά και ταυτόχρονα τον στενεύουν και τον πυκνώνουν με αγχώδη και εικονογραφικά ριψοκίνδυνα γκρο-πλαν. Με χρωματικές εντάσεις, που εστιάζονται στη ζώνη που κυριαρχεί η εναλλαγή μαύρου - κόκκινου, με διαφοροποιημένες κατά κανόνα υφές,

ανάμεσα στα στερεά και τα αιθέρινα στοιχεία της όλης εικόνας.

Ο Μπαλαμπανίδης μας οδηγεί σε μια εικόνα που σε πολλούς ασκεί γοητεία για το θέμα της, αλλά σε άλλους γίνεται ορατή σ' αυτήν, περισσότερο από την πραγματική ή υποτιθέμενη θεματική γοητεία, η ενδότερη, αυθεντική και ανέκφραστη περιγραφικά, μορφοπλαστική - εικαστική αγωνία. Αυτή αξίζει περισσότερους από τους άλλους επαίνους».

Κατερίνα Χουζούρη